

I omkostningskalkulationen vil alle omkostninger skulle medregnes. Det vil gælde såvel direkte som indirekte omkostninger.

Omkostningsberegningen bygger således på en opgørelse af værdien af det forbrug af produktionsfaktorer, der indgår i udførelsen af en opgave.

Omkostningsbegrebet skal forstås bredt. Som omkostninger skal bl.a. medtages de udgifter, der er forbundet med kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver for andre offentlige myndigheder. Endvidere skal medtages omkostninger, der ikke knytter sig direkte til den udførende enhed. Det kan f.eks. være omkostninger til lønadministration, der i budgettet er opført under kommunens centralforvaltning. Omkostninger, der ikke indgår i kommunens budget – f.eks. omkostninger ved benyttelse af kommunens ejendomme – skal endvidere indgå i omkostningskalkulationen som beregnede omkostninger, når de er forbundet med varetagelsen af den pågældende opgave.

Der vil blive foretaget en nærmere afgrænsning af omkostningsbegrebet i de regler, der fastsættes i medfør af loven, ud fra det overordnede synspunkt, at reglerne skal svare til de statslige regler om omkostningskalkulation.

3.5. Tilsyn og kontrol

3.5.1. Regnskabsmæssig kontrol

Omkostningskalkulationen er en beregning af de forventede omkostninger forud for afgivelsen af et tilbud – en forkalkulation. Der vil herudover blive stillet krav om en løbende registrering af de med den enkelte opgave forbundne indtægter og omkostninger. Med udgangspunkt i denne registrering skal der efter kontraktperiodens udløb udarbejdes en regnskabsmæssig redegørelse for opgaven, herunder for eventuelle afvigelser i forhold til omkostningskalkulationen. Den regnskabsmæssige redegørelse optages i den udførende kommunes eller amtskommunes årsregnskab i det år, hvor opgaven afsluttes.

Der vil efter drøftelse i Budget- og regnskabsrådet under Indenrigsministeriet blive fastsat nærmere regler for udformningen af disse regnskabsmæssige redegørelser, således at der sikres den tilstrækkelige åbenhed om den kommunale opgavevaretagelse.

De regnskabsmæssige redegørelser, som skal foretages efter loven, vil som en del af kommunens eller amtskommunens årsregnskab være offentligt tilgængelige hos kommunen eller amtskommunen og hos tilsynsmyndigheden – d.v.s. de for hvert amt nedsatte tilsynsråd og Indenrigsministeriet.

Reglerne om omkostningskalkulation, om løbende registrering af de med opgaven forbundne ind-

tægter og omkostninger og om regnskabsmæssig redegørelse for opgaven i årsregnskabet i det år, hvor en opgave afsluttes, har til formål at sikre en efterfølgende kontrol med, at kommuners og amtskommuners udførelse af opgaver efter loven ikke bliver konkurrenceforvridende.

I medfør af § 42, stk. 2, i lov om kommunernes styrelse skal den kommunale revision efterprøve om regnskabet er rigtig, og om de dispositioner, der er omfattet af regnskabsaflæggelsen, er i overensstemmelse med meddelte bevillinger, kommunalbestyrelsens eller amtsrådets øvrige beslutninger, love og andre forskrifter samt med indgåede aftaler og sædvanlig praksis. Kommunernes og amtskommunernes dispositioner er således underkastet en finansiel revision. Efter § 42, stk. 3, i lov om kommunernes styrelse, påhviler det revisionen regelmæssigt at foretage en kritisk gennemgang af kommunens og amtskommunens regnskabsføring og de i forbindelse hermed etablerede kontrolforanstaltninger med henblik på at efterprøve, om disse er betryggende.

Årsregnskabet skal sammen med revisionsberetningen og de afgørelser, som kommunalbestyrelsen henholdsvis amtsrådet har truffet i forbindelse hermed, inden udgangen af december måned sendes til vedkommende kommunale tilsynsmyndighed.

Den kommunale revision vil omfatte kommuners og amtskommuners opgavevaretagelse for andre offentlige myndigheder. Såfremt der f.eks. begås fejl i forbindelse med udarbejdelsen af en omkostningskalkulation, vil dette kunne blive genstand for en revisionsbemærkning, der vil blive forelagt til kommunalbestyrelsens henholdsvis amtsrådets afgørelse. Revisionsbemærkningen vil endvidere – tillige med kommunalbestyrelsens henholdsvis amtsrådets afgørelse – blive sendt til tilsynsmyndigheden.

3.5.2. Det almindelige kommunale tilsyn

De almindelige kommunale tilsynsmyndigheder vil have kompetence til at efterprøve kommuners og amtskommuners beslutninger inden for lovens område.

Af § 61 i lov om kommunernes styrelse fremgår, at de kommunale tilsynsmyndigheder – de for hvert amt nedsatte tilsynsråd og Indenrigsministeriet – udøver et legalitetstilsyn med kommuner og amtskommuner.

Tilsynsmyndighederne har herudover mulighed for at afgive vejledende udtalelser om deres retsopfattelse og fremkomme med henstillinger og anmodninger. Tilsynsmyndighederne vil også kunne anlægge sag ved domstolene med henblik på at få en kommune eller amtskommune tilpligtet at anerkende tilsynsmyndighedernes retsopfattelse.